

ELLA CHEEVER THAYER
Wired Love.
A romance of dots & dashes

Catalina Luque
Professora de Llengua i
Literatura · IES Antoni Llidó

Hui, fins i tot a aquells de nosaltres que ens hem criat en un món analògic, ens resulten familiars expressions com *sexting*, *cattfishing*, *chatting* o *virtual courtship* (i no vaig a dir res de neologismes com *edredoning* i altres troballes lingüístiques nascudes arrel de la proliferació de *realities* a les televisions...) i les relacionem amb les xarxes socials i aplicacions sorgides de la universalització d'internet i els telèfons intel·ligents. Pensem que això és de fa quatre dies, però no...

El fet d'enamorar-se d'algú que no has conegut en persona i del qual no saps res o solament el que t'han contat sobre ell o ella és un vell tòpic de la literatura occidental.

La llegenda diu que el trobador **Jaufré Rudel** es va enamorar d'una vella princesa de Trípoli, a la qual no havia vist mai, simplement perquè va escoltar lloar la seua bellesa... El trobador li va dedicar els seus poemes i es referia a ella com el seu *amor de lonh* (amor de lluny). Finalment s'embarcà cap a Trípoli on morí als braços de la seua amada. (Si teniu curiositat l'any 2000 es va estrenar a Salzburg una òpera de la compositora finlandesa **Kaija Saariaho** i l'escriptor **Amin Maalouf** sobre aquest tema).

La novel·la que us presentem en esta ocasió (i em perdonareu l'esnobisme de recomanar una obra que no ha estat traduïda ni al català ni al castellà però, ja que hem encetat el camí amb la referència a l'òpera, continuem fins el final) mostra al 1880 una situació de festeig virtual amb el telègraf com a protagonista.

Així doncs coneixerem **Nattie Rodgers**, una jove telegrafista amb ambicions literàries, que un dia entra en contacte amb un altre telegrafista amb el qual, malgrat un primer moment d'enfrontament, estableix una connexió que va més enllà del cable que els relaciona. En principi, Nattie solament sap que la persona que està a l'altre costat de la línia signa les seues trameses com a **C**; ni tan sols sap si és home o dona, encara que el misteri és resol prompte i C resulta ser un home (i a més a més, encantador).

És curiós com es desenvolupa la relació, molt similar al que hui en dia passa amb les xarxes socials. El fet de no conèixer-se físicament els permet confidències que segurament no gosarien fer si s'hagueren conegut de manera física però també crea malentesos i inseguretats en els amants. Com saber que el que t'estan dient és cert? Com estar segur de la veritat dels sentiments? I si està casat o és un depravat o un perillós assassí o, simplement, és lleig? A més a més en un entorn no del tot privat, perquè els altres operadors que treballen a la mateixa línia poden seguir les seues converses i, de vega-

des, trenquen la connexió per poder transmetre els seus missatges.

Fins i tot tenim el problema de la suplantació de personalitat ja que un altre operador, envejós de la relació que C ha establert amb Nattie, es presenta un dia davant la nostra protagonista amb la intenció d'aprofitar-se d'ella i posar fi al festeig. I a punt està d'aconseguir-ho perquè Nattie no pot suportar que la imatge mental que s'havia fet de C no coincidís amb el repulsiu i greixós pèl-roig que té davant.

No vull descobrir massa coses de la trama però fins i tot quan Nattie i C es coneixen finalment i comença la relació *presencial* es munten un telègraf casolà que uneix les seues habitacions (perquè viuen al mateix replà) per poder mantenir eixe nivell d'intimitat especial que havien assolit amb la seua relació *on line* i que les convencions socials no permet continuar al món real.

Ben és cert que a este punt la novel·la es converteix en una novel·la de tipus romàntic però encara hi ha certes virtuts que ens fan continuar la lectura. Una de les virtuts de l'obra és la tendra ironia amb la qual l'autora retrata certs personatges, en especial **Quimby**, el desgraciat i maldestre veí enamorat sense esperança de la jove Nattie; o el bohemí **Jo**, un artista que odia el romanticisme i que acaba declarant el seu amor a la bella **Cyn**, la qual li trenca el cor en rebutjar-lo...

L'altra virtut és el món de dones lliures que mostra l'autora a anys llum de la realitat que viuen les dones a Espanya a eixa mateixa època. Pensem que esta novel·la es publica el 1880 i que *La Regenta* es publica entre 1884 i 1885. Nattie és una dona jove i soltera que viu llogada en casa d'una vídua, que no depèn de cap home (no trobem referències a pare, mare, germans...), que treballa sola a una oficina i que estableix una relació amb un home al que no ha conegut personalment. Cyn és una altra jove, soltera, cantant d'òpera, que viu sola a la mateixa pensió on viuen Quimby, Jo i, després C; i que ha fet promesa de no casar-se mai després d'una devastadora experiència sentimental. Són dones que van soles pel carrer, que guanyen diners, que no han de rendir comptes a ningú, que no van a missa de 10..., pròpies de societats joves com la nord americana on els prejudicis socials i religiosos del continent no tenen tant de pes... Imagineu la cara del **Magistral** si en Vetusta s'haguera trobat a una d'estes dones!!!

I és que **Ella Cheever Thayer** va ser una escriptora feminista, autora de *The Lords of Creation*, considerada una de les primeres obres dramàtiques de temàtica sufragista. La nostra novel·la es basa en les seues pròpies experiències perquè ella mateix va ser telegrafista a un hotel de Boston.

Us recomane que busqueu esta curiosa obra per internet (la trobareu pràcticament gratuïta a Amazon i al Projecte Gutenberg) i que després compartiu la vostra experiència per les vostres xarxes socials... Pot ser hi trobareu parella i tot!!!

